

gaar noget længere Tid her, inden man faar Arbeidet sat i Værk, og at man derfor kan ønske, at en passende Tid gaar hen inden Udtaget begynder; men Udvalget har ikke troet, at burde udsætte dette i 5 Mar. Der er et Par Forsl. g endnu, som der ikke er Enighed om, nemlig angaaende Telegramtaxten. Den meget ærede Minister vil have den Anmærkning, som ved 2den Behandling blev indsat angaaende Telegramtaxten, fjernet af Loven. Det fortænker Udvalget ham ikke i; thi han stred jo mandelig for, at den ikke skulde komme ind, og det er derfor naturligt, at han ikke kan befinde sig videre vel ved, at den staar der. Ingen af Udvalgets Medlemmer har deltaget med den ærede Minister i Forslaget om at sætte Anmærkningen ind. Derimod vil man under Nr. 12 finde et Forslag af Ordsrøveren, der gaar ud paa at forandre „66“ til „50“, og „33“ til „25“ Ore. Man vil nemlig erindre, at det Spørgsmaal, der var til Forhandling ved 2den Behandling, gjaldt kun Ministerens formelle Berettigelse til i et Finantsaar uden Bevillingsmyndighedens Samtykke, at foretage den fte Forandring af Telegramtaxten, og at man fra Flertallets Side, der havde stillet dette Forslag, ikke ønskede at blande Spørgsmaalet om Realiteten, hvilken Sagt der vilde være den rette, ind i dette Spørgsmaal, og abskillige Medlemmer af Flertallet havde tiltraadt denne Stilling ved 2den Behandling, uagtet de i Realiteten vare for at sige det forandret. Ordsrøveren maatte derfor i Henshold til sine Udtalelser ved 2den Behandling lægge det frem ved 3die Behandling for det ærede Thing, for at det kunde vælges, hvad det vilde med Hensyn til Realiteten, idet Mindretallet allerede ved 2den Behandling har vist, at det var for det her Foreslaede, medens Flertallet ikke var entigt om Taxten, og man fandt derfor den Form rigtig, at Spørgsmaalet fremstillede sig som neutralt fra Ordsrørens Side med en Hensstilling til det ærede Thing om, hvorvidt det efter den Forhandling, der maatte falde om dette Spørgsmaal, vil gaa ned til 50 Ore og 25 Ore eller vil blive ved de gamle Taxter. Jeg skal ikke negte, at der er Meget, der taler for at blive ved de gamle Taxter; imidlertid har jeg i den Henseende ikke noget særegent Ønske at fastholde ligeoverfor Medlemmerne i Udvalget, og jeg er overbevist om, at det er et Flertal, der i Virkeligheden holder paa 50 Ore og 25 Ore. Jeg skal derfor ikke, naar Debatten fører i denne Retning, have Noget imod at stemme for at blive ved 50 Ore og 25 Ore. Derimod kan jeg ikke tilraade at gaa ind paa Ministerens Forslag om at stemme vor Anmærkning ud; den synes at staa ganske godt, i alt Fald indtil videre. Forslaget under Nr. 2 har ikke Andet at betyde, end at det er en fejl Postering paa Forslaget, som det er opstillet med Naavn „Udenrigsministeren“ under Nr. 19 i Lste over Ændringsforslag til 3die Behandling af Fi-

nantslovsforslaget. Man er gaaet ind paa Forslaget og, som sagt, Underendringen betyder ikke Andet end en Rettelset af Posteringen. Endnu har jeg et eneste Spørgsmaal, som jeg maatte maatte nævne med det Samme, vi omtale Spørgsmaal, hvorom der ikke er fuldstændig Samstemning. Det er nemlig angaaende Digevesenet paa Fjalkster. Det er blevet mig paalagt af Finantsudvalget at skulle gjøre opmærksom paa, at i Overensstemmelse med Forhandlingerne, som tidligere ere førte angaaende Befostringerne ved Digevesenet paa Fjalkster, har Udvalget haft til Hensigt at ville fremfalde eller fra den høitærede Indenrigsminister at ville modtage Forslag angaaende en Bevilling til dette Diemed for at lette de overordentlige Byrder, som blive Endfalksters Beboere paalagte ved denne Veilighed, hvilke Byrder ikke alene bleve foranledigede ved den første Stormflod, men yderligere bleve forøgede ved senere tilkommende Stormfloder, der have gjort det nødvendigt at forhøje Digerne og forøge Befostringen i en væsentlig Grad. Men da et Beløb af 57,000 Rd., som Centralkomiteen havde stillet til Digebestyrelsens Naadighed til Fordeling mellem Fjalkstringer og Kollister, ikke hidtil efter Oplysninger fra den høitægtede Minister endelig var blevet fordelt, kunde man ikke skjønne, hvilket Beløb man billigt vilde burde søie til Tilskudet fra Centralkomiteens Side for at naae derhen, at der ikke blev paalagt de vedkommende Lodseiere paa Fjalkster Byrder, som de efter hele Forholdet billigt vilde ikke burde bære og vel egentlig talte for Fleres Vedkommende ikke kunne bære. Derfor er intet Forslag fremkommet her paa Finantsloven angaaende dette Spørgsmaal; men idet jeg har forklaret dette, skal jeg udtale, at den Velvillie eller rettere sagt Opfattelse, som har gjort sig gjældende ved Forhandlingen af dette Spørgsmaal ved forskellige Veiligheder, har fundet Gjenklang i Finantsudvalget, og at man vil være villig til at foreslaa dette Tilskud fra Statens Side forøget eller anbefale et saadant Forslag, naar det kom fra Ministerens Side, hvis ikke disse Forberedelser, som skulde have været endte, havde været til Hinder for, at det allerede kunde være stet nu. Jeg skal nu med denne Forklaring af Finantsudvalgets Stilling til dette Spørgsmaal henstille til den meget ærede Minister, om han vil udtale sin Opfattelse af dette Spørgsmaal, for at man kan faae at vide, hvorvidt der desangaaende var nogenlunde Samstemning mellem den høie Regjering og Finantsudvalget, som mener i den Henseende at være et Udtryk for den Stemning, som er tilstede heri Thinget. Jeg mener nemlig, at det kunde have en vis beroligende Betydning for de vedkommende Beboere om en saadan kort Forhandling om denne Sag fandt Sted, uagtet der ikke stod nogen Bevilling paa selve Finantsloven; thi om saadanne Spørgsmaal pleier aldrig den politiske Uensartethed eller Verden mellem Flertal og Mindretal at faae nogen Betydning; man holder sig til Tradi-